מתני' הנהנה כבחצי פרוטה ופלגא כחצי פרוטה, או שנהנה בשוה פרוטה בדבר אחד, אפילו בשוה פרוטה בשוה פרוטה בדבר אחד / אין מועל אלא שנהנה במוקדשין אלא בדבר שרגילין בו בני אדם, כגון רכב על גבי בהמה ובא חברו ורכב, ובא חברו ורכב, כולן מעלו, שתה בכוס של זהב ובא חברו ושתה ובא חברו ושתה כולן מעלו, תלש מן החטאת ובא חברו ותלש ובא חברו ותלש כולן מעלו, רבי אומר כל דבר שאין לו (פ) פדיון יש בו מועל אחר מועל: **גמ'** מני מתניתין? רבי נחמיה היא דתניא רבי אומר מועל אחר מועל אלא בבהמה בלבד רבי נחמיה אומר בהמה וכלי שרת מ"ט דת"ק קסבר בעיניינא דבהמה כתיב רכיתיך באיל האשם וכתיב אמר לך ק"ו: אם אחרים מביא לקדושתן הוא עצמו לא כ"ש: **רבי** אומר כל דבר שאין לו פדיון יש כו': היינו ת"ק? אמר לך אביא ביניהו עצים דת"ר האומר הרי עלי עצים לא יפחות משני זיתים רבי אומר כדי לבשל בהן ביצה קלה ומשונים מלח ומשונים [חגיגה] אמר רבא לדברי רבי עצים מטעונין עצים ואמר ר' נחמן בר יצחק לדברי רבי עצים צריכין קמיצה רב פפא אמר קדשי מזבח תמימין ונעשו בעלי מומין ועבר ושחטן אביא ביניהו וקדשי מזבח תמימין ונעשו בעלי מומין ועבר ושחטן רבי אומר מתני' נמי אבן קורה של קדש הרי זה לא מעל

*) [כמתניתין לית, הנשיה וכן מלתא דלקמן וכו' פשיטא ליה מסוגיא שם מסוגיין]

מתני' נהנה בחצי פרוטה ופגם בחצי פרוטה כפרוטה כדבר מחר ופגם כפרוטה כדבר מחר ר"ש לא מעל עד שיהנה שוה פרוטה ויפגום בשוה פרוטה כדבר מחר ופגם כפרוטה כדבר מחר ר"ש לא מעל עד שיהנה שוה פרוטה ויפגום בשוה פרוטה כדבר מחר: **אין** מועל אלא מחר מועל מלא בהמה וכלי שרת כדבר שגרם נזק · תימה למה לי בהמה בתשמישה [נקט] בקרקוס של הקדש ו] [וכן מכרו] וכן נקט בו וכן מכרו בו כולם מעלו וליכא למימר דבקרדום כלי שרת מיירי דהא הני ההם בסיפא נהנה לחברו וחברו לחברו וחברו לחברו לא מעל מעל ובעולה כולם מעלו ומפרש דההם במתי עסקינן כגון נאמר שבקש החזירו דמה שהחזירו הרי הוא של הקדש לא מעלו ורבינו יצחק מפרש דההם בגזברין עסקינן דלעולם לא יצא לחולין בשום מעילה עד שיעלימה מרשותו: **רבי** אומר כל דבר [ה] [שיש בו פגם] [שאין לו פדיון] יש בו משום מועל אחר מועל · מפרש ליה בגמ': **מאי** טעמא דת"ק קסבר בעיניינא דבהמה כתיב [ויקרא ה] [דכתיב] בחלב המזבח · פירוש דכתיב (ויקרא ה) (מאר) יכפר עליו בחלב המזבח ומיותרים [דכתיב] קרבן מחריבו והוה מלי למיכתב מאר יכפר עליו בחלב המזבח ומיותרים ו"ו ומאר ו"ו דלמא לר' יהודה דאמר [ב]דכתיב רבוי יוצא ומיעט ו"ו ומ"מ לא מיעט אלא ו"ו ומ"מ יש לו פדיון לחם פדיון ש"מ לרבנן [ה] דתניא יכול יהא חייב על כל מעילה שבתורה ת"ל מאר מאר מעילה מכל מקום אמר ר' יהודה אמר שמואל מאי קרא כי תקנו שיכה בשומרים ויל רבנן שאלה ואליבא דרבי הונא דאמר כל שרת שגרם נזק חייב לרבותא דאע"ג דמהניא ליה משיכה לקלוטות ברשות חשאל לחייבו באונסים נמי לרב הונא דאמר משיכה קונה ברשות חשאל אע"ג דלא חשיב שינוי רשות כיון שלא קנאה לגמרי גם לענין חזרה אבל אי אשכחינן עד דמשיך במכירה ופתחה אליבא אמוראי דפליגי דרבי הונא לא היה זה חידוש לפסוק כרבי הונא משיכה דמהניא ליה לחייבו ברשות חשאל ופשיטא דהשיבו ליה לרבי הונא דאמר משיכה קונה ברשות חשאל ואליבא דרבי יוחנן דאמר משיכה לא קנתה ברשות חשאל ואליבא דרבי יוחנן